

R063h
Job 32 - 37
Job, die man na God se hart
Nog 'n vriend, Elihu

Preekopname: <https://tinyurl.com/5n8vkz5e>

Die konfrontasie tussen Job en sy 3 vriende, Elifas, Bildad en Sofar, is verby. Maar nou kom 'n vierde vriend, Elihu, na vore. Omdat hy jonger as die ander is (Job 32:6), het hy tot nou toe geswyg. Dalk was hy alreeds teenwoordig toe die ander drie met Job geredekawel het.

Elihu het duidelik gehoor dat die 3 vriende se oplossings geen water hou nie. En hoewel Job die argument gewen het deur aan te toon dat die drie heeltemal verkeerd redeneer, is dit vir Elihu duidelik dat ook hy wat Job is nog nie die antwoord het nie.

In die debat met die 3 vriende het Job weliswaar 'n lewensbelangrike deurbraak beleef. Hy het tot die sekere wete gekom dat sy Verlosser leef en dat hy wat Job is op die laaste dag sal opstaan (Job 19:25). Sekerlik het dit hom uit die donker put van wanhoop gelig. Ten minste kan hy uitsien na die ewige lewe. Maar – en dit is nou sy dilemma – hy het geen idee waarom die Here van oneindige liefde en genade hom so verskriklik laat ly in hierdie lewe nie.

Hy weet wat die antwoord *nie* is nie. *Dis nie te wyte aan 'n sondige lewe wat hom nou ingehaal het nie. Maar oor die werklike rede vir sy smarte is hy net so in die duister soos sy drie verwarde vriende.*

Die boek Job leer ons dat God se uitverkorenes nie gevrywaar is van beproewinge in hierdie lewe nie; trouens, dikwels kry niemand meer swaar as hulle nie – omdat die Here 'n baie spesifieke doel daarmee het. Hierdie vierde vriend, Elihu, word nou gebruik om vir Job iets hiervan te laat verstaan. Weliswaar trek hy die gordyn net effentjies oop. Baie van die geheimenisse word immers eers in die Nuwe Testament opgelos. Maar wat hierdie jong vriend vir Job sê, is genoeg om hom wonderlik te vertroos.

Lewensveranderende nuwe insig

Ons, die lesers, weet wat Job nie weet nie, naamlik dat Gód vir Satan toelaat om die Here se dienskneg so te verinnuweer. Maar waarom? Dis mos nie nodig nie. Kon die soewereine Een van hemel en aarde nie van die begin af bloot Satan se uitdaging geïgnoreer het nie. Natuurlik kon Hy! Maar dit sê vir ons dat die Here 'n verhewe doel met Sy kneg het. Maar wat is dit?

In die boek kon ons tot nou toe reeds 'n sekere geestelike groei in Job se lewe sien. Die uitstaande ding is dat hy 'n nuwe bewussyn van die ewige lewe ontwikkel het. In sy tyd het mense bloedweinig van die lewe hierná verwag – uiters 'n skimagtige soort bestaan, minderwaardig in vergelyking met die lewe hier op aarde. Maar, soos ons gesien het, kom

Job tot die troosryke besef dat dit vir God se gunsgenote 'n welgeluksalige bestaan sal wees – veel heerliker as wat ons hier op aarde ken. Maar van die geheimenis van lyding verstaan hy nog niks nie. En dis waar Elihu in die prentjie kom.

Elihu weet baie goed dat hy baie jonger as die ander manne is, en hy maak verskoning dat hy nou ook sy opinie lug. Maar dit weerhou hom nie daarvan om met beslistheid en gesag te praat nie (Job 32:6-12). Dis veral die ouer manne se stiksienigheid wat dit vir hom onmoontlik maak om stil te bly.

As Elihu begin praat, benader hy Job se krisis heeltemal anders as die eerste drie vriende. En dis waarskynlik waarom Job nie terugpraat nie. Hy luister goed – en lieflike insigte gaan vir hom oop. Nou begin hy verstaan dat God nie bloot arbitrêr besig is om hom te straf vir sondes waaraan hy nie skuldig is nie, maar dat die Here in Sy genade besig is om die swaarkry wonderlik in sy lewe te gebruik.

Job se groot krisis is dat dit vir hom voel asof God hom soos 'n vyand behandel. En hy verdien dit allermens. Dit is dan ook wat Elihu eerstens aanspreek. Nee, sê hy, beproewing is baie dikwels nie straf nie, maar juis een van God se uitnemende genademiddels.

+ Die Here het basies twee maniere om mense op die regte pad te lei en hulle weg te stuur van die verdoemenis af.

In die eerste instansie praat Hy met hulle deur Sy Woord en Gees (Job 33:14-18).

Maar dan, tweedens, gebruik Hy beproewinge om sy kinders sekere belangrike lesse aan die verstand te bring (Job 33:19-28). Hierdie laaste perspektief is geheel-en-al nuut in die wêreld van destyds. Niemand het verder gekom as die voor die hand liggende nie, naamlik dat lyding God se straf is.

Wat Elihu hier sê, is dat smarte baie dikwels nie die uitvloeisel is van God se toorn nie, maar van Sy liefde en goedheid en guns. Hy het meermale 'n verhewe doel daarmee.

Dit verander alles. Dit bring 'n totale paradigmaterskuiwing mee – nie net vir Job nie, maar in die ganse wêreld van destyds.

G'n wonder Job sê nie 'n woord nie. Hy is verbyster. Maar wat Elihu sê, maak sin. En dis presies in lyn met sy ervaring. Wat hy dus beleef, is God se guns, nie Sy toorn nie! En presies dit is wat Job in die honderd en veertig jaar hierna sou beleef: *"Die Here het die laaste deel van Job se lewe voorspoediger gemaak as die eerste ..."* (Job 42:7-17).

Satan se haat en vernietigingsdrang gebruik die Here rustig ten goede in Sy gunsgenoot se lewe. Nou kan niemand God meer aankla van onregverdigheid nie; intendeel.

Gesoute gelowiges verstaan dit vandag baie goed. Ons weet maar te goed, daar is sekere sondes in ons lewens wat op geen ander manier uitgeroei kan word nie as deur swaarkry.

Dis egter nie die einde van wat Elihu op die hart het nie. Nuwe insig is wonderlik en noodsaaklik, maar verootmoediging oor sonde nêr soveel. En Job hét gesondig. Hy het duur dinge teen die Here gesê.

Elihu vermaan dus die ouer man. Maar hy doen dit versigtig en sensitief. En hy begin deur Job te verseker van God se vergiffenis, mits hy in nederigheid sy sonde sou bely (Job

34:31-33). Maar terselfdertyd draai hy nie doekies om nie hy noem Job se sondes by die naam.

Uiteindelik sluit Elihu sy rede af deur Job te herinner aan God se grootheid (Job 36:22-37:24). Hy is die soewereine en almagtige God wat handel soos Hy wil. Wie kan Sy weë bevraagteken? Laat ons dus laag buig en ons verneder onder Sy kragtige hand. Dit is so dat sonde se wortels diep lê. Daarom draai Hy ons nie in sneesdoekies toe as hy ons op die pad van heiligmaking lei nie.

Só berei hierdie jong, maar wyse dienskneg van die Here, die pad voor vir God self se koms na Job toe. Want in hoofstukke 38-41 kry ons 'n bykans ongeëwenaarde stuk selfopenbaring van God.

Enkele punte van toepassing

Wat lyding in hierdie lewe betref, is daar baie wat ons nooit hier en nou sal deurgrond nie.

God is oneindig groter as ons, en Hy het eenvoudig nie alles aan ons geopenbaar nie – nie naastenby alles nie! Hy het planne waarvan ons nou niks weet nie. Dit is dus volwassenheid om tevrede te wees om nie alles te verstaan nie, en om bereid te wees om die Here met alles te vertrou, ook met jou smarte.

Daar is dikwels geen simplistiese oorsaak-gevolg verband tussen jou lewe en jou belewinge nie.

Met sondaars gaan dit dikwels baie goed. En met die regverdiges gaan dit dikwels sleg. Sekerlik skuif daar baie reg in ons lewens as ons tot bekering kom. En daar is baie wonderlike kompensasies verbonde aan ware Christenwees. *Máár daar is vir seker ook 'n kruis om te dra.*

Daarom, al lei sonde inderdaad dikwels tot siekte, is jy 'n dwaas Jobstrooster as jy sonder meer die standpunt huldig dat alle siekte die gevolg van sonde is.

Watter lyding en smarte God ook al oor my bring – Hy mag.

Niemand durf die algehele soewereiniteit van God betwis nie. En selfs al sou jy teen die prikkels skop, sal dit nie die vasstaande feitlikheid daarvan verander nie. Hy doen wat Hy wil, en net wat Hy wil. Hy het alles geskape, en dit behoort aan Hom. En ons, Sy kinders – sowel geskape, as herskep – behoort op 'n dubbele manier aan Hom.

Dit beteken nie dat God noodwendig op 'n direkte manier vir my lyding verantwoordelik is nie.

In Sy soewereiniteit werk die Here gewoonlik middellik – wat beteken dat Hy die kragte in hierdie wêreld gebruik om Sy wil uit te werk. Ons lewe eenvoudig in 'n gebroke wêreld. En lyding is so deel van die lewe hier en nou soos elke dag se sonsopkoms.

Daarbenewens is Satan die god en owerste van hierdie wêreld (Joh 12:31; 14:30; 2Kor 4:4). Hoewel ons nie meer onder sy gesag staan en hy met ons kan doen wat hy wil nie, leef ons in vyandelike gebied met al die gevare daaraan verbonde.

Maar, en dit staan vas, niks gebeur ooit in my lewe wat die Here nie toelaat nie.

God se soewereiniteit beteken nie fatalisme nie.

Alle lyding is die gevolg van die sondeval. Daarenteen is ons as God se kinders deel van Sy nuwe ryk wat lynreg staan teenoor alles wat verband hou met sonde. As sodanig moet ons alle lyding hand en tand beveg – in onself en in ander. Of ons dit nou as medici doen, of as politici, of as wat ook al, dit moet ons erns wees.

Natuurlik sal dit altyd eerstens gaan oor die uitdra van die evangelie – die allerantwoord op die gevalle wêreld se heel grootste nood. Maar dit impliseer nie dat ons apaties sal wees oor die "tydelike" terugdryf van verrottingskragte in ons wêreld nie. So 'n weerstand staan immers dikwels in diens van die alleroplossing.

Die eintlike vraag oor lyding is nie vanwaar dit kom nie, maar hoe mens daarop reageer.

Wat lyding betref, roep die Skrif ons weer en weer op om dit in ewigheidsbelang in ons lewens te kanaliseer. "... julle moet baie bly wees as allerlei beproewings oor julle kom ..." (Jak 1:2-4; 1Pet 1:6-7; 4:12-13). Omdat ons nie net verstaan wat Job by Elihu geleer het nie, maar inderdaad die lig van God se volle openbaring het, verstaan ons immers watter ewigheidsvrug swaarkry in ons lewens kan voortbring.

Lyding in my lewe beteken nie dat God 'n mosie van wantroue in my stel nie; inteendeel.

Soos in Job se geval is lyding in 'n kind van God se lewe veel eerder 'n mosie van vertroue as van wantroue. Want die Here *"tugtig hom wat Hy liefhet, en Hy kastei elke seun wat Hy aanneem"* (Heb 12:6, OAV). Dis juis omdat Hy ons meer en meer na die beeld van Christus vorm, dat Hy ons nie bederf nie.

In die ware gelowige bring lyding altyd 'n goeie vrug voort (Heb 12:11).

Laat ons veral in tye van swaarkry hierdie belofte vasgryp. Maar om dit in krisistye reg te kry, moet ek die waarheid in tye van voorspoed my eie maak.

Dis waarom dit eintlik in Job se lewe gegaan het.

*Hy moes leer
as jy die Here het, het jy alles.
In teëspoed het jy nie minder nie
en in voorspoed het jy nie meer nie.*

><(((*)>

NICO VAN DER WALT

Tel: 082 848 9396

Epos: nico.vanderwalt@reformed.org.za

www: <http://www.imagodei.co.za/>

YouTube: [Nico van der Walt - Imago Dei](#)

YouTube direk: <https://tinyurl.com/69suvbev>